

בסייעתא דשמיא | פרשת שמות תשע"ח

סבירי מרנן

פרשת שמות

חולקת נרות	ס"ז ק"ש א"ב	מוצ"ש	רביעי ת"ב
4:14	9:09 / 8:24	5:30	6:08
4:28	9:13 / 8:26	5:31	6:04
4:22	9:13 / 8:25	5:30	6:11
4:17	9:13 / 8:26	5:29	6:04
4:24	9:40 / 9:05	5:33	5:55

עניני השעה

באספקלריה של תורה

"תמדוד אותי עם הקאפוטע שלי..."

המשגיח הגאון הצדיק רבי דן סגל שליט"א, במשא הספד תמרורים על רבן של כל בני הגולה מרן הגראי"ל שטיינמן זצוק"ל, בהיכל ישיבת לייקווד המעטירה בפני אלפים • וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ד'

ממה שהוא הסביר לי, אבל לא סתם, הכל הגיע מקדושה, מענווה, מאחריות על כל כלל ישראל.

יודעים כולם שהיה פעם מעשה עם 'היכל שלמה', אינני יודע אם כולם יודעים, מרן הרב מבריסק זצוק"ל, אסר את זה. זה היה אז בשעתו, הוא אסר את זה ופעל לכך, ובאו לפניו כמה מעץ חיים ואמרו לו שיש מי שהלך, וקודם הרב מבריסק אסר את זה ואמר שזה עולה לו בבריאות שהולכים לשם. הוא לא יכול היה ללכת לטיוול שהיה נצרך לו ללכת בשביל הבריאות. סיפר לי את זה הרב ארלנגר שליט"א, שהיה בשעת מעשה שם. אמר להם הרב מבריסק, מה אתם צועקים כך? אולי זה אלמנה ויתור מים שצריכים את הכסף? אולי זה אחד שאני עצמי התרתי לו ללכת?

שומעים! כאן הוא עושה מזה נורא נוראות, וכאן 'אני עצמי אמרתי לו ללכת'. מה הטעם? אצל אדם הקטן 'השיטה' מוליכה אותו! אם הוא קנאי הוא יהרוג את כל העולם, אם איננו קנאי הוא יוותר על כל התורה כולה. אבל אדם גדול זה לא כך. השיטה טוביל אותו? הוא בעל השיטה, ליבם ברשותם. ממילא יתכן שכאן יהיה כך, וכאן יהיה הפוך.

סג

אספר לכם מעשה שיהיה לתועלת אי"ה, ששמעתי אותו מבעל המעשה עצמו, הגאון הרב שולמן זצ"ל. הוא נסע עם הרב אפשטיין שהיה רב צבאי או משהו כזה, והוא היה מאוד חולה, אז נסע לאמריקה שיעזרו לו בהוצאות הרפואה.

הוא נכנס לרבי מסאטמר זצ"ל ואמר לו את המעשה והרבי מסאטמר נתן לו כסף כדרכו, והוא יצא. הוא עצמו סיפר לי, הוא חשש שזה לא ישר, כי אם היה מספר לרבי מסאטמר שהיה זהה היה 'שם' והוא דיין במדינה, הוא לא היה נותן את הכסף - א"כ זו גזילה. והוא נכנס דא לדא נקשן, הוא אחז בס' טנדר, מגמגם, וסיפר לו, והסאטמר רבי צעק עליו: מחלל שבת מותר לסייע לו, או לא? הוא ענה, ודאי! שאלו הרבי: אז מה אתה מדבר?

זהו אדם גדול! אדם גדול לא השיטה מובילה אותו, ממילא איננו יכולים לדון את הדברים עם ההשגות שלנו, כמו שהגר"ח זצ"ל, אמר, 'עם הקאפוטע שלי אתה מודד'.

תדעו לכם שיש בדברים גבוהים יותר, ממילא נהיה מבט אחר והסתכלות אחרת. את זה צריכים לדעת. ממילא זה פשוט שכל אחד ואחד צריך לחזק בעזה"ת את לימוד התורה"ק, בירא"ש, במוסר, אהבת הבריות. זה יהיה לו לז' כות. הקב"ה יעזור באמת שיהיה ובלע המוות לנצח ומחה ד' אלקים דמעה מעל כל פנים ונאמר אמן.

כשמרן הרב מפוניבז' זצוק"ל, לקח את רבינו (מרן הגראי"ל שטיינמן) זצוק"ל, להיות ראש הכולל, אמר לי שאבדל לחיים: "אני מביא כעת אדם גדול מאוד בתורה, בחכמה, בעצה, כל מה שצריכים בכל שאלה שיש אפשר להתייעץ איתו, אם זה נוגע לתורה, אם זה נוגע להנהגה, לכל דבר". הרב מפוניבז' עצמו היה פיקח גדול והוא אמר את זה.

הכל הוא ידע, אפילו ההגהות על קיצור שו"ע. וכל דבר הוא אמר אולי, הראו לי, ולא לקח לעצמו כלום, גארנישט.

למה יש ביקורת על אנשים גדולים? בגלל שמודדים אותם בכלים שלנו, כמו שמרן הגאון רבי חיים בריסקר זצוק"ל, אמר, תמדוד אותי עם הקאפוטע שלי... בן אדם רואה איפוא שהוא מתמצא ואיפה שהוא מגיע וכך הוא מודד. אבל אין לנו שום השגה. תורה, קדור, שם, שמירה, איזה שמירת עיניים היה, איזה טהרה, מי שאומר ח"ו דברים אחרים, אתה עושה את התורה פלסטר!

סג

איש אלקים, מסביר המשגיח מרן הגה"צ רבי יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל, שזאת המדרגה הכי עליונה, שצריך להיות לעצמו 'אלקים' ולאחרים 'איש', כמו שרואים אצל אאע"ה, שעשה לאורחים ג' לשונות בחרדל, אבל לעצמו כתוב שהיה ממרמר ומסגף עצמו.

אנחנו, ואני מדבר לעצמי, כשאנחנו לא אווזים בכא' לה מדרגות, אנחנו מודדים לפי ההשגות שלנו. מרן הרב מבריסק אמר, כשנפטר מרן החזו"א, לפני כן היה עולם עם החזו"א וכעת יש עולם ללא החזו"א. כך כעת, מלפנים היה עולם עם רבי אהרן ליב, וכעת יש עולם בלי רבי אהרן ליב, לא פשוט!

אני לא אומר לכם מה ששמעתי, אלא מה שראיתי.

ממילא פשוט, צריכים ללמוד, לא למדוד לפי ההשגות שלך, צריך להבין שיש עניינים יותר גבוהים. מה שאתה חושב, הוא לא חושב. זה לא תופס אצלו מקום לא מיניה ולא מקצתיה. עכשיו יש הזדמנות בעה"י להתעורר, ללימוד התורה, לתפילה לקדושה ולטהרה ולפרישות, חסד ענווה.

סג

לא חשבתי לדבר, אבל אעפ"כ אומר: אני עצמי למדתי הרבה 'שומרי אמו' נים', בהשקפה אני כזה. ראש הישיבה מרן הגראי"מ שך זצוק"ל, אמר לי לא ללכת לבחירות, מרן הסטייפלער זצוק"ל פטר אותי מהבחירות, גם מעוד סיבה. כשהיה האירוע בבנייני האומה, שאלתי את מרן הרב שך, האם אני צריך לבוא? - והוא ענה לי, לא, אתה לא צריך לבוא.

באמת אני יותר שייך לקנאות, תקראו לזה איך שאתם רוצים, אבל כאן הבנתי את הכל. דיברתי איתו הרבה על זה, אבל את הכל הבנתי. למה? חוץ

ספר יוצא לאור
צוף בצוף
תמיד ידעת שתוציא ספר אבל לא ידעת איך עושים את זה?
הקלרה, חכמה, עריכה, עיצוב, תכנון, הדפסה, הפצה, לביטוח
נחן מלרסן חיילי nuf@tzuf.co.il
02-6504055
www.tzufbooks.com

ועידת החינוך ה-13
בראשות מרן גדולי ישראל שליט"א
ובהשתתפות ראשי ישיבות, רבנים, משגיחים, מנהלים, מפקחים חינוכיים ואישי חינוך
תקיים אי"ה בימים א'-ג', כ"ז-כ"ט טבת תשע"ח
22 שעות דיונים ב-17 מושבים
רישום מוביל! להרשמה 'מלכות':
טל: 03-5790261 פקס: 03-6190676
מייל malchut@017.net.il

ועידת החינוך
Chinuch Convention
ארגון ראשי וסנהלי מוסדות וארגונים חינוכיים
הכינוס השנתי ל"ז-כ"ט בטבת (סוכות הכנסים "ציר עינין")

שולחן שבת עם גדולי ישראל

ממה נובעת השנאה הגדולה של הגויים לבני ישראל

"וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל" (א, יב) מרן הגאון רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א:

פירש רש"י: "קצו בחייהם ורבותינו דרשו כקוצים היו בעיניהם". וצ"ב, מהו "כקוצים היו בעיניהם"?

ובפשטותו, היינו שבני ישראל היו כקוצים בעיניהם של מצרים. ועיין ב'כלי יקר' שפירש שהמצרים נמשלו לקוצים בעיני עצמם, וביאור הדברים: שראו את בני ישראל שהם כה נעלים, עד שהרגישו עצמם בסמוך להם כקוצים בעלמא, שאין להם שום ערך, והר"ר גשתם הייתה שכשנאחד מבני ישראל מסתכל עליהם, מביט הוא עליהם בזלזול לפי שהם פחותים וכקוצים בעלמא הם בעיניו, ודבר זה הוא גרם להם את השנאה הגדולה לישראל.

וגם קודם המלחמה מה שגרם להיטלר ימ"ש

לשנוא את ישראל שנהא עזה כל כך, מפני שהם עמלו והתאמצו כ"כ להשיג הנהגות דרך ארץ כביכול, וכמה שהתאמצו ראו שבני ישראל לעולם נעלים הם מהם בזה ולא יכל לסבול דבר זה ושנאם כ"כ ורצה להשמידם. ובמצרים ג"כ מחמת שלא סבלו לראות איך שבני ישראל הם אנשים נעלים שנאום כ"כ.

ההטבה בקיום רצונן של המיילדות

"כי לא נשים המצריות" (א, יט)

מרן הגאון רבי מאיר צבי ברגמן שליט"א:

כששאל פרעה את המיילדות מדוע החיו את הילדים, ענו לו, "כי לא נשים המצריות העבריות כי חיות הנה, בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו". והנה אחרי כן (פסוק כ), כותבת התורה את השכר שקיבלו מהקב"ה: "וייטב אלקים למיילדות וירב העם ויעצמו מאד", וכתב רש"י: "מהו הטובה?" ולא ביאר מהי הטובה, אלא סתם את דבריו. אח"כ, על הפסוק הבא (כא), "ויהי כי יראו המיילדות את האלקים ויעש להן בתים" מבאר רש"י: "בתי כהונה ולויה ומלכות שקרוין בתים". ולכאורה דברי רש"י חסריים.

בביאור הדבר נראה, דהנה בשו"ע (רפה, ב) כתב לגבי

דין קריאת שניים מקרא ואחד תרגום, שאם למד את הפרשה עם רש"י נחשב הדבר כמו תרגום, וב"משנה ברורה" (סק"ה) כתב שאת אותם פסוקים שאין עליהם פרש"י יקרא **שלוש** פעמים. נראה לפרש, שבאמת רש"י כתב פירוש על כל התורה בשלימות, ואותם פסוקים שעליהם אין דברי רש"י, אין משמעות הדבר שרש"י לא פירש, אלא שלשון הכתוב עצמו נחשב **חלק** מפרש"י והוא המשך לדברי רש"י, ולכן בפסוקים אלו קריאת הפסוק עצמו בפעם השלישית נחשבת לאחד תרגום.

עפ"ז נראה לבאר גם כאן. על לשון הפסוק "וייטב אלקים למיילדות", כתב רש"י, "מהו הטובה?", והתשובה היא **המשך לשון הפסוק**: "וירב העם ויעצמו מאד", זו ההטבה שהטיב להן הקב"ה. כי המיילדות לא הסתפקו בכך שלא הרגו נפשות מישראל, אלא מסרתן הייתה להרבות את כלל ישראל. כנגד תכניתו של פרעה שחשש 'פן ירבה' וציווה להמעט את כלל ישראל.

ראל, רצו המיילדות שיהיה 'כן ירבה וכן יפרוץ', ועל כך הגיעה להם הטבה משמים בכך שהתקיים רצונן - וירב העם ויעצמו מאד, וזהו תירוץ על קושיית רש"י 'מהו הטובה'. ובהמשך כותבת התורה **שכר נוסף** שקיבלו על כך: "ויעש להם בתים", ופרש"י שהיינו "בתי כהונה ולויה ומלכות שקרוין בתים".

מי שבא דבר עבירה לידו

"ויהי כי יראו המיילדות את האלקים ויעש להם בתים" (א, כא)

מרן המשגיח רבי דב יפה זצוק"ל:

יש לפרש עפ"י מה שכתב הביאור הלכה (סי' א) בשם הראשונים, שאחת המצוות התמידיות היא "את ד' אלו קין תירא", שמי שבא דבר עבירה לידו, חייב להעיר רוחו ולתת אל לבו באותו פרק, שהקב"ה משגיח על כל מעשה בני אדם.

וזה הכוונה 'ויראו', שעוררו עצמם לזכור את הקב"ה, כדי שיהיה להם כח לעמוד בניסיון.

מדוע פרעה הדגיש "וכל הבת תחיון"

"כל הבן הילוד היאורה תש" לכווה וכל הבת תחיון" (א, כב)

רבינו מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א: לכאורה, מדוע היה לו לומר "וכל הבת תחיון", ומה לו

מעשה לשבת

משולחנו של המשפיע הגה"צ רבי אהרן טויסיג שליט"א

סיפור מדהים שאירע בעקבות דברי ה"בני יששכר" הקדוש, שיזמא דהילולא דיליה יחול ביום ו' בחי' טבת.

ה"בני יששכר" כותב במאמרי השבתות כלל ג', אות ה', במדרש כתוב על הפסוק "ויברך אלקים ביום השביעי", חמישה תנאים דורשים במה הקב"ה בירך את השבת. התנא רבי אליעזר אומר, **בירכו בנר**. המדרש מביא מעשה נפלא: אמר רבי אליעזר, פעם אחת הדלקתי את הנר בליל שבת ובאתי ומצאתי אותו במוצאי שבת ולא חסר כלום.

שואל ה"בני יששכר" הקדוש, כשחז"ל מספרים דבר, הם חפצים שאדם ילמד מכך. וכי המעשה שאירע לתנא רבי אליעזר, זה חידוש? הרי מדברים על תנאים ואמוראים קדושי עליון החיים **מעל לדרך הטבע**. אבל אצל כל יהודי, הייתכן דבר כזה?

לשון קדושו של ה"בני יששכר": "מוכרחים אנחנו לומר שזה הוא לכל איש הישראלי, שנרות של שבת מתברכין יותר באורה מכל ימות החול, לזה רב ולזה מעט". ובסוגריים הוא מוסיף, "וכמדומה שהמבנים יודעים זה".

מדי ליל שבת אני מוסר שיעור בויז'ניץ. לפני ארבע שנים הבאתי את ה"בני יששכר" והרחבתי מאוד את הדיבור על כך. ביום ראשון קיבלתי טלפון: "אני גר בירושלים ועובד בבורסה ברמת גן. עובד אתי יהודי מהקיבוצים, נשאר אוד מוצל מאש לאחר השוואה הנוראה, אחד מעיר בלי אבא ואמא, רחוק מהיהדות, ד' ירחם, ח"ו לא להכעיס, והוא שאל אותי על נרות השבת האם אני מספר לי מיסטיקה? ... אמרתי לו שהרב טויסיג אומר שיכול להעיד על כך".

כמעט כל חתן וכלה אני משתדל להעביר להם את דברי קודשו של ה"בני יששכר", לקראת הדלקת נרות הראשונה בביתם. מאות חתנים, בלי גוזמא, אומרים לי לאורך השנים, כל שבת אני ואשתי עומדים המומים למראה הנרות הדולקים זמן רב, הרבה מעבר לזמן הרגיל.

אותו אחד מהקיבוץ אמר, אני עושה ניסיון, אשתי תדליק נרות שבת כמה שבועות, אם נראה שאכן הם דולקים זמן רב יותר, אני מבטיח לחזור לשורשים, ולכן ביקש את מקור המאמר.

כעבור חודשיים התקשר אלי היהודי מירושלים וסיפר שחברו מהקיבוץ התקשר נרגש כולו שבכל שבת הנרות דולקים זמן רב הרבה מעבר לרגיל, ובעקבות כך הוא כבר החל ללכת להתפלל שלוש פעמים ביום ולהניח תפילין אחרי חמישים שנה שלא הניח!

לפני ראש השנה ביקש היהודי מהקיבוץ לשוחח עימי בטלפון. הוא החל לבכות בכי תמרורים. "אתה לא מכיר אותי", אמר, "אני יכול לדבר אתך ולבכות. הייתי בשאל תחתית, רח"ל. ח"ו לא להכעיס, הייתי בודד, ללא משפחה. דע לך, שרק בזכות ה'בני יששכר' הזה שאני רואה כל שבת ושבת, אני שומר שבת במלואה ושומר תומ"צ כתיקונן".

בגור עורכים מבצע חלוקת נרות לכבוד שבת, ביקשו ממני לכתוב את דברי ה"בני יששכר" ואמרו לי שנשים חילוניות אמרו שלאחר שנוכחו בכך הן לא רק מדליקות נרות שבת, אלא החלו לשמור עוד דברים.

בויז'ניץ מסיימים כל שבת את הטיש מאוד מאוחר, ואומרים לי האנשים בכל שבת כשחוזרים מהטיש ורואים עדיין את הנרות דולקים זה נותן להם כוחות עצומים. נותן כח גם לאישה המדליקה את הנרות, איך היא ניגשת להדליק את נרות, להיווכח איזה ערך יש לזה בשמים. זה דבר בודק ומנוסה, כל אחד יכול להיווכח בזה אצלו בבית.

שתולים בבית ד'

"אדם אוהב לישון בבוקר"... המשגיח הגאון הצדיק רבי אהרן חדש שליט"א

בשטיבלאך זה לא מקומו, וחסר לו את 'במקום רינה שם תהא הת' פילה'. התפילה מתקבלת יותר היכן שלומדים, ועל זה יש גמרא בברכות (ח.), אוהב ד' שערי ציון מכל משכנות יעקב, אוהב ד' שערים המצוינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרש שות.

יש כאן הרבה נקודות שמרוויחים מזה, ובעיקר הסייעתא דשמיא שיש לבחור שמתפלל בישיבה.

עוד דבר שכתוב בגמרא (ברכות ח.), כל מי שיש לו בית הכנסת בעירו, ואינו נכנס שם להתפלל, נקרא שכן רע. כלומר, בחור שנמצא וישן סמוך לישיבה ולא נכנס להתפלל, אלא הולך למקום אחר, חלילה, זה בבחינת שכן רע.

להתפלל צריכים כמו בקרבנות, יש מקום ויש זמן, גם בתפילה זה כך. ואם זה לא במקומו, יש פסול בקרבן והוא הדין יש פסול בתפילה, שזה הרי במקום הקרבן.

אחד מהדברים שמוציאים את האדם מהעולם, זה שינת שחרית. ולמה זה? כי אוהבים לישון בבוקר. כל אחד שישאלו אותו למה הוא ישן בבוקר, יש לו הרבה תירוצים, אבל האמת היא שאדם אוהב לישון בבוקר, יש גישמאק מיוחד בשינת הבוקר, ולכן זה מוציא את האדם מן העולם. בחור שמסור דר בנושא הקימה בבוקר בזמן, זה אחרת. בכלל צריכים לדעת כי התפילה בישיבה, זה אחרת, זה משהו אחר לגמרי. זה ברור שבחור שישנו בתפילה אז כל היום שונה. הוא מתפלל טוב, אוכל ארוחת בוקר כמו בן אדם, מגיע לסדר בזמן, הכל נראה אחרת.

מצד שני, אחד שלא בא לתפילה, הכל אצלו מבולבל. יום ככה, יום ככה, זה הכל נכון, אבל תפילה בישיבה זה משהו אחר, וע"ז אמרו חז"ל, כל הקובע מקום לתפילתו אלוקי אברהם בעזרו. אתה קובע מקום קבוע, לא כל יום במקום אחר, בשעה אחרת, זה מכניס את הבחור לסדר, אבל אלוקי אברהם בעזרו זה הנקודה.

בדבקתם בבוא עולם, פשוט לא שמעו, אף לא כשבנם היקר נפל מעריסתו...

אבל רבי הלל פאריטצער, אינו כן. שגם כשהיה נתון בשרעפי דבקות ומוחו הולך בשמים, אעפ"כ, כשהיה תינוק כל שהוא, לא בן, לא נכד, משמיע אותות של אי נוחות, לא צעקה, לא בכי, לא מצוקה, וכבר היה ר' הלל פונה אל התינוק להרגיעו. מאומה לא הסיח דעתו ולא היטה את תשומת ליבו, אף לא מ"נער בוכה"...

כיצד השמלות היו חשובות מן הכסף והזהב והרי לא שינו לבושם

"ושאלה אשה משכנתה וגו' כלי כסף וכלי זהב ושמלות" (ג, כב) מרן הגאון רבי דב לנדו שליט"א:
ברש"י בפרשת בא (יב, לה) מייתי ממכילתא דהשמלות היו חשובות להם מן הכסף ומן הזהב והמאוחר בפסוק חשוב יותר. ויש להקשות, והא בני ישראל לא שינו שמם ומלבושם כדאיתא במדרש (מדרש לקח טוב לר' טובי' הרופא, וכ"ה בריטב"א על הגדה ש"פ, ובמדרש לפנינו איתא שלא שינו שמם ולשונם ואילו לבושם לא הוזכר), וא"כ למאי הוצרכו לשמלות, ועכ"פ איך יחשב אצלם יותר מכלי כסף וזהב.

וי"ל, שבמדרש אין חשיבות לכלי כסף וזהב, כמו שמלות הנצרכות ללבושם, ומה שלא שינו מלבושם אפשר שעשו שינוי בלבוש ותו לא היה לבושם כלבוש המצריים. ועוד אפשר, דדווקא במצרים לא שינו, אבל אחר שיצאו שפיר יכלו לשנות.

ממשה רבינו למדים זהירות בכבוד חכמים

"וראך ושמח בלבו" (ד, יד) "וראך ושמח בלבו" (ד, יד) המשגיח הגה"צ רבי אהרן חדש שליט"א:
ממשה רבינו למדים איך להזהר בכבוד חכמים, שלא רצה להיות מנהיג לעם ישראל על אף שהקב"ה ציווהו, כדי לא לפגוע, חלי' לה, באחיו אהרן הכהן. רק לאחר שהקב"ה אמר לו, "וראך ושמח בלבו", הסכים לזה.
עוד למדים ממשה רבינו, הזהירות שלא להיות כפוי טובה, שהלך ושאל רשות מיתרו.

אם לא יחיו, עיקר רצונו היה "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו!" ויש לומר, שהרי כל החשש שלהם היה, "הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו... פן ירבה" וגו', לכן רצה דווקא שישאירו את הבנות ולא יהיה להן למי להינשא והיו מוכרחות להינשא למצרים ואז יהיה לכל אחד מהמצרים הרבה נשים וממילא יתרבו הרבה יותר מבני ישראל!

וכ"ה במדרש רבה (פ"א י"ח) ונקח הנקבות לנשים, והא דמסיים לפי שהמצרים שטופים בזימה הוא טעם שלכן בוודאי יסכימו המצרים לקחתם.

מדוע החזיר גרושתו לעיני כל ולא עשה זאת בצנעא מפני הגזירה

"ויקח את בת לוי" (ב, א) רבינו מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א:
"ויחזור" מיבעי ליה, אמר רבי יהודה בר זבינא, שעשה לה מעשה ליקוחין, הושיבה באפריון ומרים ואהרן מרקדין לפניהם (סוטה יב.).
יש לעיין, למה עשה כן לנקר עיני פרעה שיבואו לחפש אחריו, הרי מוטב היה שיעשה בצנעא ולא ידעו שהחזירה ולא יבואו לחפש!
ויש לומר, שעשה כן כדי לפרסם לכל ישראל שהחזיר את אשתו ואין מתיירא מהגזירה, כדי שכולם יחזירו את נשותיהן, וכן משמע במכילתא דרשב"י פ' וארא ע"ש.

לשים לב לבכיו של נער

"והנה נער בוכה" (ב, ו) מרן הגאון רבי ברוך מרדכי אזרחי שליט"א:
שמעתי פעם בשם גדולי בעלי המוחין, שהדגישו את הכח העצום הטמון בכומר לשים לב לבכיו של נער. לפעמים, כששקועים בים של בעיות, צרות וייסורים, שוכחים את בכיו של הנער...
מספרים על הגה"צ רבי הלל פאריטצער, מגדולי עובדי השם, כי כוחו גדול היה מ"גדולים" אחרים, שכן הגדולים האחרים, כשהיו שקועים בלימוד, בתורה, בירא"ש ועבודת השם, כשנתונים היו

מיתוס הספר "סברי מרגן" ח"ב עניני חינוך

לחזור וללמוד בישיבה, ויחד עם זאת ללמוד מידי יום ביומו עם אביו עד כמה שניתן.

שני אחים - האחד יותר מוכשר מהשני

מֶרֶן ראש הישיבה הגר"ג אדלשטיין שליט"א:
שני אחים, הצעיר היה יותר כשרוני והמבוגר מעט פחות כשרוני. הקטן למד ב'חדר' ברמה גבוהה והצליח מאד, ואילו הגדול למד ב'חדר' ברמה פחותה מעט. והנה הקטן, אף שלמד בכיתה יותר נמוכה, ידע יותר. בישיבות הקטנות היטשטש ההבדל ובישיבות הגדולות כבר לא היה הבדל. לקראת נישואיו, גבר הגדול על הקטן, כי הוא היה לו טעם בתורה. וזה רק בלימוד על פי הסדר המקובל בכל הדורות, שלמדו בפשטות.

מעלת לימוד בישיבה

בפני רבינו מֶרֶן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א, הונחה שאלה, בדבר בחור צעיר המתקשה מאוד בלימודו, ואף מטופל בתרופות בעקבות קשיי הלמידה מהם סובל. לאחר תקופה של שנה בה שהה בישיבה מסוימת, עזב הנער את הישיבה והחל ללמוד עם אביו. והנה, התברר לפתע כי הלימוד עם האבא היה תועלתו לאין שיעור מהלימוד בישיבה, והתקדמות רבה ניכרה בלימודו. משכך, עלה הספק האם ראוי להמשיך את המצב כפי שהוא וימשיך ללמוד עם אביו ולא בישיבה, או שמא בכל זאת לימוד בישיבה, המתאימה למצב הנער, כמובן, עדיף על פני לימוד בבית. הכריע מֶרֶן שליט"א, כי למרות הכל מעלת לימוד בישיבה חשובה ביותר, על הנער

תלמיד שחסר לו באמונה

מֶרֶן הגר"י זילברשטיין שליט"א:
היום הייתי אצל רשכבה"ג מֶרֶן ראש הישיבה הגרא"ל שטינמן (שליט"א) צוק"ל, ושאלתי אותו שתי שאלות: מה עושים עם תלמיד שאומר אין לי חשק ללמוד תורה, ושאלה יותר קשה: כששמים לב שלתלמיד חסר באמונה. מֶרֶן (שליט"א) צוק"ל, אמר לי כך: אמר לי מֶרֶן החזון איש צוק"ל, אם ההורים והמלמדים המנווטים את האומה היהודית היו לומדים תורה 'לערנען', אמת, היו מסלקים את ההרהורים של אמונה שקיימים בעולם. העולם הוא מזוכך, אם לומדים תורה כמו שנכנסים לחדר ניתוח, שחייב להיות מזוכך ונקי מחידקים, הרי איך מנקים את העולם? רק על ידי לימוד תורה שהיא אמת.

קהילות הקודש

"שלא יהיה יהודי בעולם שאינו שותף קבוע בבניין הטהרה"

בהתרגשות רבה התקבלה ב'המרכז הארצי לטהרת המשפחה' הוראת קבע על סך מאה שקלים, שנחתמה ע"י רבינו מֶרֶן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א, ללמד את מקהלות ישראל את ההנהגה הראויה בימי השובבי"ם, בהם מסורת בידנו לחזק בדקי הטהרה ולרכוש קנייני נצח בבניין הטהרה ובכשרות המקוואות בארה"ק. עם פתיחת ימי השובבי"ם, המוקד שים כמידי שנה למגבית עבור 'טהרת המשפחה', קראו מֶרֶן ורובנן שליט"א,

"שלא יהיה יהודי בעולם, שאינו שותף קבוע בבניין הטהרה ובכשרות המקוואות". מחלקה מיוחדת ב'המרכז הארצי לטהרת המשפחה' הוקמה ע"י רשכבה"ג מֶרֶן ראש הישיבה הגרא"ל שטינמן צוק"ל, לטיפול בפיקוח הכשרות על המקוואות בארה"ק. בדברים שמסר רשכבה"ג מֶרֶן ראש הישיבה צוק"ל לכינוס 'טהרת המשפחה' שה'

תקיים במעונו של יבלחט"א רבינו מֶרֶן שר התורה שליט"א בשנה שעברה, ביקש לומר: "מקווה ללא כשרות אינו מקווה ועל כל אחד לסייע בהצלת הטהרה בארץ הקודש". הצטרפות לשותפות קבועה ל'טהרת המשפחה' מוקדי 'נדרים פלוס' ו'קהילות' או בטלפון *3064.

כל הזכויות שמורות © לפניות בנושאי תוכן, מודעות והנצחות: ys0527631127@gmail.com אין המערכת אחראית לתוכן המודעות וכשרות

אין לקרא את המודעות בשבת ויו"ט משום שטרי הדיוטות * אין לקרא בשעת התפילה וקריאת התורה

אלפי יעדים, נתיב אחד!
נתיב מדיה - היחיד שמגיע לכל בתי הכנסת בארץ!

אלפי בתי כנסת נהנים כל שבוע מחלוקת עלוני השבת בצורה הטובה והמשתלמת ביותר.

רצוה שהעלון שלך יגיע ליעדו? טלפון אחד והוא בנתיב הנכון. **074-703-5009**

נתיב מדיה

ספר יוצא לאור צור בצוף

נתן פלדמן מייל: zuf@zuf.co.il
02-6504055

מקיימים את צוואתו של ראש הישיבה

למד פרק משניות ביום והיה שותף בסיום ש"ס משניות ביום!!!

מספרים להגאון ענק:

1/ הגרלה חודשית על \$1,000 3/ הגרלה שבועית על \$100
2/ הגרלה שנתית על \$10,000 4/ ש"ס עוז והדר

להרשמה בשעות הערב: *6031

תכלה

טהרת המשפחה

נסד בשנת תש"כ
* ניתן לתרום גם בעמדות 'נדרים פלוס' ו'קהילות' לעמותה אישור מוסד ציבורי לענייני תרומות לפי סעיף 46

3046

ימי השובבי"ם תשע"ח מקיימים את הוראת גדולי הדור שליט"א ומצטרפים לתרומה קבועה בסך 100 ש"ח לחודש לבנות ולשפץ, להנשיר ולתקן את מקוואות הטהרה בארץ הקודש

מֶרֶן שר התורה חתם השבוע על הוראת קבע: "שלא יהיה יהודי בעולם, שאינו שותף קבוע בבניין הטהרה ובכשרות המקוואות"